

som Koks blevet væsentligt nedsat i Københavns Kommune i den sidste Tid. Men jeg forstaaer meget vel, at man interesserer sig for disse Spørgsmaal, og det er ogsaa meget berettiget. Jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem i sine Betragtninger om al den Masse Prisedgang, man var inde i og kunde vente, ogsaa havde kunnet berolige os med Hensyn til Huslejen. Jeg hører Hundreder af Klager fra Folk, der bor i gamle Ejendomme, og som paa Grund af den Lempelse, der har fundet Sted i Lovgivningen, ikke mindst i Købstæderne, jømrer over, at Huslejen i de gamle Ejendomme stadig er opadgaaende. Men der kunde det ærede Medlem altsaa ikke berolige os, forstod jeg, thi han undgik omhyggeligt at nævne Huslejen.

At man interesserer sig for, at Skatter og andet maatte blive nedsat, forstaaer jeg særdeles vel, selv om jeg ikke kan erkende, at det just hører ind under det foreliggende Lovforslag, men naar det ærede Medlem Hr. Kragh stillede visse Spørgsmaal, maa jeg desværre sige, at jeg ikke er i Stand til at betro ham, hvad Finansministeriet beskæftiger sig med, ej heller, hvilke Ændringsforslag der kan tænkes at blive stillet til Finansloven. Det ærede Medlem maa styre sin Utaalmodighed de Dage, der er fornødne i den Henseende, og rettelig henvende sig til Finansministeren, hvis han ønsker en Drøftelse af disse Spørgsmaal. Men jeg forstaaer, som sagt, meget vel den Interesse, denne Sag har, og jeg sad derfor ogsaa spændt og hørte paa, om det ærede Medlem muligt gav nogle gode Vink, for det ærede Medlem har jo været medvirkende ved Tilvejebringelsen af det Skattekomples, der er gældende i Øjeblikket. Under den nuværende Regering er der, som bekendt, ikke sket nogen Forhøjelse, men tværtimod visse Nedsættelser af Afgifter og Skatter, det ærede Medlem Hr. Kragh har derimod Æren af hele den Skattemasse i dens fulde Højde, som gennemførtes under det forrige Ministerium, og det havde derfor været nok saa interessant at høre, paa hvilken Maade det ærede Medlem mente, vi kunde komme ned med Skatterne og alligevel finde tilstrækkelige Midler til Afvikling af den Statsgæld, som det ærede Medlem Hr. Kragh ogsaa har et vist Medansvar for, i alt Fald for dens Forøgelse med 300—400 Millioner i Løbet af 4 Aar.

Der er i Forbindelse med disse Spørgsmaal usædvanlig Betydning af en saadan Rækkevidde og Betydning, at jeg godt forstaaer den Interesse, man nærer for dem, og navnlig, da det ærede Medlem jo føler sig

betyngtet af den Medskyld, han i saa Henseende har, kan jeg vel forstaa, at han ogsaa føler Trang til at tale derom og deltage i Krav om Nedsættelse af de Skatter, som han selv i sin Tid har gennemført. Men, som sagt, udtale mig positivt om, hvad der i saa Henseende kan ventes eller paa-tænkes, kan jeg fornuftigvis ikke paa dette Stadium.

Ordføreren (Rode): De to Ordførere, som har fraraadet Lovforslagets Vedtagelse, er begge kommet ind paa nogle almindelige Betragtninger vedrørende den økonomiske Tilstand, Erhvervslivets Vanskeligheder under Valutakrisen, som jeg imidlertid mener, at dette lille beskedne Forslag ikke er i Stand til at bære en videre Drøftelse af. Jeg skal derfor kun sige, at naar jeg hører det ærede Medlem Hr. Lange fremstille Erhvervslivets Lidelser paa en saadan Maade, at man i Sandhed faar Medynk med det, er der ikke andet at sige til det, end at det ærede Medlem kan jo ikke klage derover, thi det er ham, der har fremkaldt disse Lidelser, de er selv fremkaldt af det Erhvervsliv, der har krævet den Valutapolitik, som det ærede Medlem Hr. Lange har været saa ivrig for at gennemføre; han maa derfor have vidst, hvad det var, han gik ind i, og hans Klager er for saa vidt kun Klager over noget, han selv har fremkaldt. Men mange af de Bemærkninger, der er fremsat, viser jo, at man i øvrigt, da man besluttede sig til denne Politik, ikke var klar over, hvad den vilde medføre, og at man heller ikke nu har den mindste Anelse om, hvorledes den kommer til at virke. Men det faar vi nok Lejlighed til at tale om, naar det Tidspunkt kommer, hvor en Drøftelse af disse Spørgsmaal bedre kan begrundes.

De Udtalelser, der fremkom fra de to ærede Medlemmer, der var Ordførere for dem, der ikke vil være med til dette Lovforslag, synes mig ikke at kunne give nogen Anledning til synderlig fornyet Drøftelse eller Genoptagelse af Forhandlinger, vi har ført baade ved første Behandling og tidligere om andre tilsvarende Forslag. De vidner om, at de ærede Medlemmer ikke ønsker at være med til Lovforslaget, og de søger saa en Begrundelse for ikke at ville være med til det, selv om de maa hente den saa langt ude, at den overhovedet ikke findes indenfor dette Lovforslags Rammer.

Karakteristisk er den Modsigelse, som stadig findes i de ærede Medlemmers og da navnlig i det ærede Medlem Hr. Langes Tale. Der tales saa meget om det store Apparat, som dette Lovforslag kræver, naar man vil